

indkaldt. Det vilde være en løjerlig Misundelse fra Fodfolkets og Artilleriets Side paa Bornholm, jeg tror ikke, man vil træffe den andre Steder i Landet. Har Eskadronen været indkaldt, er den færdig med den Indkaldelse, saa skal den i alt Fald ikke indkaldes til næste Aar, og jeg er overbevist om, at hverken Fodfolket eller Artilleriet paa Bornholm vil føle sig forurettet, dersom Indkaldelsen for deres Vedkommende bortfalder i Aar og heller ikke bliver udsat til næste Aar.

Den samme Bemærkning kan gælde overfor det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der ogsaa lod til først og fremmest at have fæstet sin Opmærksomhed ved, at Hærloven kræver 3 Indkaldelser. Naar det ærede Medlem siger saa bestemt, at Hærloven skal følges, hvorfor saa forandre Hærloven? Det er nemlig det, vi ere ved at gøre baade med Hensyn til Indkaldelsen i Aar og med Hensyn til Spørgsmaalet om, at Indkaldelserne skulle falde indenfor de 8 første Aar. De Herrer holde paa Hærloven — Lov er Lov, og Lov skal holdes —, saa længe det passer dem, men hvis der kommer Forhold, som selvfølgelig ingen af os kan gøre for, der ikke passe dem, ville de have Loven forandret.

Jeg vil sige til den højtærede Minister, at jeg ved ikke af, at jeg har talt nedsettende om Bornholms Væbning. Det manglede bare! Det er vist udmærkede Mænd, der tjene i Bornholms Væbning. Vi have her i Rigsdagen haft Lejlighed til at kende adskillige af dem, der have indtaget højere Poster i Bornholms Væbning. I alt Fald de ældre Medlemmer ville kunne mindes en saa udmærket militær Mand som Lucianus Koføed, der ved mange Lejligheder har sat sig Spor i dette Ting. Vi have i dette Øjeblik det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Maegaard), som ogsaa indtager en høj Post i Bornholms Væbning. Nej, det kunde virkelig aldrig falde mig ind at tale nedsettende om Bornholms Væbning. Det er en Misforstaaelse, hvis den højtærede Minister har opfattet mig saadan.

Lad mig gøre endnu en Bemærkning til den højtærede Minister. Han mener, at Bornholms Væbning ikke kan ophæves af den Grund, at det da vilde være nødvendigt at lade de Bornholmere, der vare værnepligtige, møde til Genindkaldelse ved andre Afdelinger i Landet. Men det behøver slet ikke at være Tilfældet. Der vilde intet være i Vejen for, at man i det hele slet ikke krævede, at Bornholmerne skulde

møde til Genindkaldelse. Vi have en anden Del af Landet, der er stillet heldigt i militær Henseende, nemlig Færøerne. For Færøerne er der gjort en heldig Undtagelse. Jeg mener, at naar Bornholmerne i øvrigt tjente deres Tid som Rekrutter og vare inde til den første Uddannelse, vilde der vist hverken for Bornholm eller for den øvrige Del af Landet være meget tabt ved, at de slap for Genindkaldelse. Men det er jo ikke et Spørgsmaal, som ligger for under denne Forhandling. Det er muligt, at det er et Spørgsmaal, der nu, efter at Finanslovkommissionen har beskæftiget sig med Sagen, kunde finde en Afgørelse i Anledning af det lille Lovforslag, her foreligger, men det skal jeg ikke sige noget videre om.

Men jeg fik ikke Svar paa mine Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. Jeg hørte ikke, at han motiverede Forslaget dermed, at der vilde ske stor Skade, dersom ikke denne Indkaldelse blev udsat til næste Aar. Den højtærede Forsvarsminister gjorde ikke gældende, at de Op-gaver, Bornholms Væbning har at løse, ere af saa stor Betydning, at de i det hele ikke ville kunne løses, dersom ikke dette Mandskab bliver indkaldt til næste Aar i Stedet for i Aar. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) sagde, at disse Øvelser af Bornholms Væbning vare af en afgørende Betydning med Hensyn til Ordningen af Forsvaret af Bornholm, men det trøstede mig dog noget, da det ærede Medlem samtidig indrømmede, at hvis en Stormagt fik i Sinde at angribe Bornholm, kunde Væbningen selvfølgelig ikke forsvare Bornholm, og saa vilde Bornholm blive erobret af Stormagten. Den Betragtning, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds mente, at vi ikke absolut skulde tage Hensyn til, om vi vare i Stand til at forsvare Bornholm eller ikke — det, det gjaldt om, var blot, at vi gjorde det aller-mest mulige —, mener jeg, der ikke er nogen Grund til at komme nærmere ind paa i dette Øjeblik. Men jeg vil tillade mig at gentage, hvad jeg sagde før, da jeg talte, at jeg finder §§ 1 og 4 gode, §§ 2 og 3 daarlige, og at jeg kan anbefale, at man indretter sin Afstemning i Henhold dertil.

Staaing: Jeg maa ligesom det ærede Medlem, der nu talte, tage Afstand fra den Udtalelse, der kom fra den højtærede Minister, at jeg skulde have talt nedsettende om de Mænd, der tilhøre Bornholms Væbning. Maaske har jeg talt mindre respektfuldt om Institutionen Bornholms